

Grote vijver Leidse Hout heeft een snoek die wel een rivierkreeftje lust

Volgens de vrouw achter de 45 centimeter lange snoek Eppo, adviseur stadsgrachten Aaf Verkade, moeten er geen wonderen worden verwacht van het dier. Zeker, in de met grachtenwater gevulde aquaria in haar woonkamer gedijde de als bijvangst binnengekomen roofvis bijzonder goed op rivierkreeften, zwartbek- en marmergrondels en andere exoten die hem werden voorgezet. Het leek hem daarbij totaal niet te deren dat ze daarbij steeds groter werden.

Zo nodig pakte hij ze overdwers om ze vervolgens langzaam maar zeker langs zijn naar binnen leidende tanden te loodsen. En de 13 tot 15 centimeter lange prooien verteerde hij vervolgens binnen een dag of twee - een beetje als een slang een konijn of muis 'doet'.

Snoek Eppo. © Foto Taco van der Eb

Maar, zo weet Verkade, in de grote vijver achter de muziektent leven ook voorns en baarzen: „En die zijn, zeker de zieke en bejaarde exemplaren, gemakkelijker te vangen en te verteren dan exoten. Dus het kan zijn dat Eppo ook daar op gaat jagen. Al weet ik dat Eppo de eerste is om een kreeft te pakken als de nood aan de man komt.”

Natuurlijke vijanden

„Verder is het erg belangrijk dat rivierkreeftjes en andere exoten zoveel mogelijk natuurlijke vijanden krijgen”, meldt Bram Koese van Naturalis. Via onderzoek toonde hij aan dat futen, als ze eenmaal de rivierkreeft hebben ontdekt, een derde van hun menu voor de exoten kunnen inruimen. „Maar ook dat de mens meer kan doen om het de natuurlijke vijanden gemakkelijker te maken. Neem de geelgerande watertor. Uit de kluiten gewassen als die is, kan die heel wat jonge kreeftjes aan. Maar die tor heeft natuurvriendelijke oevers nodig en geen beschoeiingen als hier.”

Aaf Verkade laat snoek Eppo los in de grote vijver. © Foto Taco van der Eb

Toch prees ook hij Verkade dat ze met haar snoek een belangrijk signaal afgaf. Namelijk het signaal dat achterover leunen geen optie is zolang exoten zo'n levensgrote bedreiging vormen voor het inheemse leven in Nederland. Of, zoals Verkade het zelf zegt: „Je kan wel dertig jaar blijven onderzoeken hoe ernstig de situatie is, maar ik doe liever wat. En daarbij denk ik graag een beetje *out of the box*.”

Soortenrijk

Het mooie in de Leidse Hout is volgens Verkade dat de situatie in en rond de vijver er nog goed is. „Het is de meest soortenrijke vijver die ik ken. Tussen planten, dieren en water is nog echt een evenwicht. Zo zijn, anders dan op andere plekken, de waterplanten nog niet massaal kapotgemaakt. Terwijl die ruimte geven aan libellen, zorgen vissen ervoor dat muggen niet massaal zegevieren.”

En mocht Eppo de rivierkreeften niet in toom weten te houden die ook bij het wekelijks doorspoelen van park en atletiekbaan kunnen worden binnengelaten, dan hoeft er nog geen man over boord te zijn. Twee keer per jaar snorkelt Verkade namelijk de vijver rond om ze te kortwieken en de visstand te monitoren. De Vrienden van de Leidse Hout kunnen door die bezoeken nog breder en diepgravender aan educatie doen en beter door de scharen van de rivierkreeften heen kijken die regelmatig op de oevers liggen en daar veel bekijks trekken van de

jeugd.

En Eppo, een levenslustige pubersnoek, leek er meteen zin in te hebben. Zeker, zijn neus was een beetje rood van het botsen tegen de wanden van de plastic verhuisdoos. Maar toen het aquariumwater uit zijn doos één werd met het water van de vijver, dook hij niet de blubber in. In plaats daarvan leek hij een soort ereronde te maken voor de man van Naturalis en Rob Buiten van Vroege Vogels, het programma dat zondag 4 juni aandacht aan Eppo besteedt op Npo radio 1.